

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний університет «Одеська юридична академія»

СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ТА ПРАВОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ В ЦИФРОВУ ЕПОХУ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції

Одеса, 22 квітня 2026 року

Том 2

Одеса
2026

УДК 34:004:316.4(477)
С 70

*Рекомендовано до друку вченою радою
Національного університету «Одеська юридична академія»
(протокол № 8 від 23.04.2026 р.)*

За загальною редакцією академіка **С. В. Ківалова**

**С70 Соціально-політична та правова система України в цифрову епоху: сучасні виклики : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 22 квітня 2026 р.) / заг. ред. С. Ківалова ; НУ «Одес. юрид. академія». – Одеса : Фенікс, 2026. – Т. 2. – 684 с.
ISBN 978-617-8763-16-9**

Матеріали конференції узагальнюють результати наукових досліджень і практичних напрацювань учених, фахівців та представників професійних спільнот, виконаних в умовах воєнного часу та глибоких суспільних трансформацій.

У збірнику представлено широкий спектр наукових розвідок і практико-орієнтованих досліджень, що охоплюють актуальні проблеми публічного та приватного права, функціонування держави, судової та правоохоронної системи, а також трансформації суспільних процесів у цифрову епоху. Значну увагу приділено питанням адміністративного, фінансового, конституційного, міжнародного, морського та митного права, а також сучасним викликам у сфері кримінального права, кримінального процесу, криміналістики та оперативно-розшукової діяльності.

Окремі наукові секції присвячені проблемам удосконалення судоустрою, діяльності прокуратури, адвокатури та інших правоохоронних органів, розвитку трудового права і права соціального забезпечення, а також реформуванню цивільного, господарського, земельного, екологічного та енергетичного права. Збірник відображає також міждисциплінарний характер сучасних досліджень, охоплюючи питання філософії права, світових соціально-політичних процесів, соціології та психології, економіки та підприємництва в умовах війни і повоєнного відновлення. Важливе місце посідають дослідження у сфері інформаційних технологій, кібербезпеки, штучного інтелекту та математичного моделювання як ключових чинників забезпечення національної безпеки.

Крім того, у збірнику висвітлено проблематику педагогіки, лінгвістики права, перекладознавства, журналістики, фізичної та військової підготовки здобувачів вищої освіти.

Збірник розрахований на науковців, викладачів, здобувачів вищої освіти та практиків у галузях права, економіки, соціології, психології, політології, інформаційних технологій і суміжних дисциплін.

УДК 34:004:316.4(477)

Відповідальний за випуск професор **М. Р. Аракелян**

Матеріали видано в авторській редакції.

ISBN 978-617-8763-16-9

© НУ «Одеська юридична академія, 2026
© Автори статей, 2026

Давидова Ірина Віталівна, Зубар Володимир Михайлович СМАРТ-КОНТРАКТИ В КОРПОРАТИВНИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ	60
Сафончик Оксана Іванівна ДО ПИТАННЯ ПРИПИНЕННЯ СПІЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ПОДРУЖЖЯ НА НЕРУХОМО МАЙНО ТА ОБ'ЄКТИ НЕЗАВЕРШЕНОГО БУДІВНИЦТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	63
Токарева Віра Олександрівна ДО ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО БІОМЕТРИЧНОГО ВІДЕОСПОСТЕРЕЖЕННЯ	68
Chanysheva Alina Rashydivna SECURITY INTERESTS UNDER ENGLISH LAW, CIVIL CODE OF UKRAINE AND DRAFT CIVIL CODE OF UKRAINE	72
Адамова Олена Семенівна ПРИВАТНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	75
Бабич Ірина Григорівна МАКСИМИ СІМЕЙНОГО ПРАВА У РИМСЬКОМУ ПРИВАТНОМУ ПРАВІ	78
Берназ-Лукавецька Олена Михайлівна ОКРЕМІ ОСОБЛИВОСТІ СПАДКОВОГО ТА ШЛЮБНОГО ДОГОВОРІВ	82
Глиняна Катерина Михайлівна РОЛЬ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ПІДТРИМЦІ ТА ЗАХИСТІ ТВОРЧИХ ПРАВ ДІТЕЙ ...	84
Завальнюк Сергій Володимирович ПОНЯТТЯ ПРОГАЛИН У ЦИВІЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ ТА ЇХ СПІВВІДНОШЕННЯ ІЗ СУМІЖНИМИ ПРАВОВИМИ КАТЕГОРІЯМИ.	87
Калітенко Оксана Михайлівна ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЯ КАТЕГОРІЇ ВРАЗЛИВОСТІ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ТА ЗАРУБІЖНОМУ ПРАВІ: ДО ФОРМУВАННЯ ЦИВІЛІСТИЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ	90
Кривенко Юлія Василівна ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЯК СУБ'ЄКТИ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА: ПИТАННЯ ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ТА ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ	93
Матійко Микола Володимирович ОКРЕМІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПРИНЦИПІВ СІМЕЙНОГО ПРАВА	96
Мельник Олександр Володимирович ПРАВОВИЙ СТАТУС ДІТЕЙ У МІЖНАРОДНОМУ ГУМАНІТАРНОМУ ПРАВІ: ГАРАНТІЇ ЗАХИСТУ ТА ПРОБЛЕМИ ЇХ РЕАЛІЗАЦІЇ В УМОВАХ ВІЙНИ	100
Омельчук Олександр Сергійович ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ КОПІЙ ОСОБИ ТА АВАТАРІВ	103
Орзіх Юрій Геннадійович НОТАРІАЛЬНІ МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ МАЙНОВИХ ТА СПАДКОВИХ ПРАВ ПРИВАТНОЇ ОСОБИ В УМОВАХ ВІЙНИ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	105
Оскілко Олексій Олегович АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИКОНАННЯ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ЦИВІЛІСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ	109
Павлова Вікторія Георгіївна ПРИНЦИП ОХОРОНИ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ СТОРІН СПАДКОВОГО ДОГОВОРУ	112
Фасій Богдан Володимирович ТРАНСФОРМАЦІЯ МЕТОДУ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПІД ВПЛИВОМ ПУБЛІЧНО-ПРАВОВИХ ЕЛЕМЕНТІВ	114

6. Некіт К. Переваги та недоліки смарт-контрактів як підстав виникнення права власності. *Вісник НТУУ «КПІ»*. 2020. № 3 (47). С. 101-105. URL: <https://visnyk-psp.kpi.ua/article/view/229494/228501>

7. Цимбалюк А. І. Правові погляди на технології блокчейну та смарт-контрактів в українській правовій системі. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2025. Вип. 90. Ч. 3. С. 426-432. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2025/09/64-1.pdf>

8. Шевченко Е. Smart contracts у статутному капіталі: фантастика чи реальність. *Юридична газета*. 2025. № 7(795). URL: <https://yur-gazeta.com/dumka-eksperta/smart-contracts-u-statutnomu-kapitali-fantastika-chi-realnist-2025.html>

Ключові слова: смарт-контракт, корпоративні правовідносини, приватне право, blockchain, цифровізація, корпоративне управління.

Key words: smart contract, corporate legal relations, private law, blockchain, digitalization, corporate governance.

Сафончик Оксана Іванівна

Національний університет «Одеська юридична академія»,

професор кафедри приватного права,

доктор юридичних наук, професор

ДО ПИТАННЯ ПРИПИНЕННЯ СПІЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ПОДРУЖЖА НА НЕРУХОМО МАЙНО ТА ОБ'ЄКТИ НЕЗАВЕРШЕНОГО БУДІВНИЦТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Повномасштабна збройна агресія російської федерації проти України суттєво трансформувала як фактичні підстави виникнення, здійснення та припинення права власності, так і процесуально-правові механізми його захисту. Особливої складності в умовах воєнного стану набувають правовідносини щодо припинення спільної сумісної власності подружжя на нерухоме майно, зокрема у випадках його знищення, пошкодження, втрати доступу до нього, розташування на тимчасово окупованих територіях, а також щодо об'єктів незавершеного будівництва, правовий режим яких у сімейних і речових правовідносинах тривалий час залишався дискусійним [1; 3].

Відповідно до ст. 60, 61, 69, 70, 71 Сімейного кодексу України майно, набуте подружжям за час шлюбу, належить їм на праві спільної сумісної власності, а дружина та чоловік мають право на його поділ незалежно від розірвання шлюбу. При цьому частки подружжя є рівними, якщо інше не встановлено домовленістю або законом [2]. У цивільно-правовому вимірі такі положення кореспондують із приписами ст. 364, 367, 372 Цивільного кодексу України щодо поділу спільного майна, виділу частки та презумпції рівності часток співвласників [3].

У звичайних умовах припинення спільної сумісної власності подружжя на нерухоме майно найчастіше відбувається або шляхом добровільного поділу, або в судовому порядку через: поділ майна в натурі; визнання права власності за кожним із подружжя на відповідні частки; присудження майна одному з подружжя з компенсацією іншому; визнання права на частку у праві власності [2; 3].

Однак у період воєнного стану зазначені механізми ускладнюються. Як слушно зазначається в аналітичних матеріалах Верховного Суду, право приватної власності під час війни залишається конституційно захищеним, але реалізація та захист цього права набувають специфічних форм, пов'язаних із безпековими обмеженнями, пошкодженням майна, неможливістю доступу до об'єкта та змінами у функціонуванні державних реєстрів [1]. Це особливо відчутно для спорів між подружжям, коли один зі співвласників прагне припинити режим спільності щодо житла, яке знищене або перебуває у фактично непридатному стані.

В умовах війни значна кількість житлових будинків та квартир була знищена внаслідок бойових дій. У такій ситуації припинення спільної сумісної власності подружжя має подвійну правову природу. З одного боку, йдеться про припинення права власності на об'єкт, який фактично перестав існувати; з іншого – про розподіл між подружжям майнових наслідків такого припинення, зокрема права на компенсацію, страхове відшкодування, виплати за державними програмами або право вимоги щодо відшкодування шкоди [10; 14].

Міністерство юстиції України у 2024 році окремо звернуло увагу, що припинення права власності на знищений об'єкт нерухомого майна є одним із обов'язкових етапів для отримання компенсації за знищене житло. При цьому для державної реєстрації припинення права власності у зв'язку зі знищенням об'єкта подається заява власника (співвласників), а якщо майно належить подружжю на праві спільної сумісної власності, така заява має бути підписана кожним із подружжя (колишнього подружжя) незалежно від того, на кого формально зареєстроване право [10]. Це положення є надзвичайно важливим для сімейних спорів, оскільки фактично робить волевиявлення обох співвласників процесуально значущим елементом у процедурі припинення права власності.

Відповідний підхід підтверджується і сучасною науковою літературою: у фаховій публікації 2025 року вказано, що у разі припинення права власності на закінчений будівництвом об'єкт або об'єкт незавершеного будівництва у зв'язку з його знищенням, якщо майно належить подружжю на праві спільної сумісної власності, заява підписується кожним із подружжя незалежно від державної реєстрації права лише за одним із них [11]. Це правило фактично посилює значення презумпції спільності майна подружжя та зменшує ризик зловживань з боку того з подружжя, на кого формально зареєстровано майно.

Отже, в умовах воєнного стану належним способом захисту інтересів одного з подружжя у разі знищення об'єкта може бути не тільки позов про поділ майна, а й: позов про визнання майна спільною сумісною власністю; позов про

визначення часток у праві на компенсацію; вимога про зобов'язання вчинити дії, необхідні для припинення державної реєстрації права власності; вимога про стягнення компенсації у разі одноособового отримання її одним із співвласників [10; 12; 14].

Таким чином, у сучасних умовах спір між подружжям може трансформуватися з класичного «спору про річ» у спір про похідне майнове право, пов'язане із наслідками припинення права власності на знищений об'єкт.

Особливе місце у структурі спільного майна подружжя займають об'єкти незавершеного будівництва, правова природа яких тривалий час була неоднозначною як у доктрині, так і в судовій практиці. Відповідно до статті 331 ЦК України право власності на новостворене нерухоме майно виникає з моменту завершення будівництва, а якщо законом або договором передбачено прийняття об'єкта в експлуатацію та державну реєстрацію – з моменту таких юридичних фактів. До завершення будівництва особа вважається власником матеріалів, обладнання тощо, використаних у процесі будівництва [3].

Суттєвим етапом у формуванні єдиного підходу стала постанова Великої Палати Верховного Суду у справі № 511/2303/19, на яку звертає увагу фахова юридична преса. Велика Палата відступила від попереднього висновку Верховного Суду України про можливість визнання за одним із подружжя права на частину об'єкта незавершеного будівництва як самостійного об'єкта нерухомості, якщо він фактично добудований та використовується. Натомість сформульовано інший підхід: до прийняття новоствореного нерухомого майна в експлуатацію та його державної реєстрації право власності на нього як на об'єкт цивільного обороту не виникає, а тому особа є власником лише матеріалів та обладнання, використаних у процесі будівництва [4; 12].

З цього випливає кілька важливих висновків для сімейних спорів.

По-перше, не кожен об'єкт, який фактично існує фізично, може бути предметом поділу як нерухоме майно. Якщо об'єкт не прийнятий в експлуатацію та не зареєстрований у встановленому порядку, то в багатьох випадках юридично коректніше говорити не про поділ «будинку» як нерухомості, а про поділ майнової маси, що складається з будівельних матеріалів, конструктивних елементів, вкладених коштів, а також пов'язаних прав вимоги [3; 4].

По-друге, у разі неможливості реального поділу такого об'єкта суд може: визнати за сторонами права на будівельні матеріали та конструктивні елементи; залишити об'єкт одній стороні з присудженням іншій грошової компенсації; досліджувати, чи є в складі спору окремих «первинний» зареєстрований об'єкт нерухомості, який може бути поділений окремо від самочинних або незареєстрованих добудов [4].

По-третє, у воєнний період значно зростає кількість ситуацій, коли будівництво зупинено через бойові дії, мобілізацію, втрату фінансування, окупацію території або руйнування об'єкта. Це створює додаткову підставу для спорів щодо того, що саме є предметом спільної сумісної власності подружжя: об'єкт

незавершеного будівництва, спеціальне майнове право, будівельні матеріали, інвестиційне право вимоги, право на завершення будівництва, чи право на компенсацію за знищення/пошкодження такого об'єкта [3; 6; 11].

У практиці поділу майна подружжя важливо чітко розмежовувати: зареєстрований об'єкт нерухомого майна; об'єкт незавершеного будівництва, щодо якого оформлено відповідні права; самочинне будівництво, яке не набуло статусу об'єкта права власності.

Як впливає з усталеної судової практики, самочинно збудоване нерухоме майно не є об'єктом права власності, а тому не може бути предметом поділу як повноцінна нерухомість [4; 12]. Водночас це не означає повної відсутності захисту для одного з подружжя: захист може полягати у встановленні прав на вкладені кошти, матеріали, поліпшення, конструктивні елементи або у застосуванні компенсаційної моделі.

У воєнний час це питання набуває особливої гостроти, оскільки значна частина житлових об'єктів у приватному секторі зазнала добудов, реконструкцій або перепланувань, які не були належним чином оформлені. За таких умов суд при вирішенні спору має окремо з'ясувати: чи існує базовий зареєстрований об'єкт нерухомості; які саме частини є самочинними; чи можуть вони бути легалізовані; чи можуть вони бути оцінені як складова майнової маси подружжя; чи можливо припинити спільну сумісну власність шляхом виділу/компенсації без легалізації всього об'єкта [4; 7; 12].

Отже, припинення спільної сумісної власності подружжя не завжди тожне припиненню права власності на об'єкт нерухомості. У ряді випадків мова йде про припинення саме режиму спільності щодо сукупності майнових благ, які лише частково набули ознак нерухомого майна в юридичному розумінні.

Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» прямо відносить до об'єктів, щодо яких проводиться державна реєстрація, не лише нерухоме майно, а й об'єкти незавершеного будівництва, а також спеціальні майнові права на них [5]. Це має принципове значення для подружніх спорів, оскільки формальна наявність або відсутність державної реєстрації впливає на спосіб захисту, але не скасовує презумпцію спільності майна, набутого в шлюбі.

У воєнний період додатковими проблемами стають: тимчасова недоступність реєстрів; втрата документів; відсутність технічної документації; неможливість доступу до об'єкта для проведення оцінки чи експертизи; фізична відсутність одного зі співвласників (евакуація, перебування за кордоном, служба у ЗСУ, полон, безвісна відсутність тощо).

За таких умов, на нашу думку, судова практика має ширше застосовувати принцип ефективного захисту права, допускаючи доведення факту спільного набуття майна не лише формальними реєстраційними записами, а й сукупністю непрямих доказів: договорів, платежів, технічної документації, показань свідків,

фотоматеріалів, даних із державних електронних сервісів, матеріалів програм відшкодування тощо [1; 5; 10].

Список використаних джерел:

1. Погрібний С. О. Захист права власності в умовах воєнного стану презентаційні матеріали Верховного Суду. URL: https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/supreme/2023_prezent/Zah_pr_vlasn_voennii_stan_Pogribnii.pdf
2. Сімейний Кодекс України: Закон України від 10.01.2002 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 21-22. Ст. 135.
3. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 40-44. Ст. 356. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
4. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: Закон України від 01.07.2004 № 1952-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15#Text>
5. Щодо визнання права спільної сумісної власності подружжя на об'єкт незакінченого будівництва: відступ ВП ВС. *Advokat post*. 21.10.2024. URL: <https://advokatpost.com/shchodo-vyznannia-prava-spilnoi-sumisnoi-vlasnosti-podruzzhia-na-ob-iek-t-nezakinchenoho-budivnytstva-vidstup-vp-vs/>
6. Розподіл майна подружжя. Актуальна практика Верховного Суду: Анастасія Грабовська. *Advokat post*. URL: <https://www.hsa.org.ua/blog/rozpodil-maina-podruzha-aktualna-praktika-verhovnogo-sudu>
7. Розподіл майна подружжя: актуальна практика Верховного Суду. *Advokat post*. URL: <https://advokatpost.com/rozpodil-majna-podruzzhia-aktualna-praktyka-verkhovnoho-sudu-anastasiia-hrablovska-2/>
8. Розподіл майна подружжя: актуальна практика Верховного Суду. *Advokat post*. URL: <https://advokatpost.com/rozpodil-majna-podruzzhia-aktualna-praktyka-verkhovnoho-sudu-anastasiia-hrablovska-5/>
9. ВП ВС відступила від правових висновків щодо застосування ч. 4 і 5 ст. 71 Сімейного кодексу, ч. 2 ст. 364 ЦК. *Advokat post*. 26.08.2022. URL: <https://advokatpost.com/vp-vs-vidstupyla-vid-pravovykh-vysnovkiv-shchodo-zastosuvannia-ch-4-i-5-st-71-simejnoho-kodeksu-ch-2-st-364-tsk/>
10. Мін'юст надав роз'яснення щодо припинення права власності на знищене житло. *Юридична газета*. 13.04.2024. URL: <https://jur-gazeta.com/golovna/minyust-nadav-rozlyasnennya-shchodo-pripinennya-prava-vlasnosti-na-znishchene-zhitlo.html>
11. Тугова Ю. В. Проблематика відмови від права власності в контексті отримання компенсації за знищене майно внаслідок збройної агресії. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія Право*. 2025. Вип. 91(1). С. 449-454. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2025/11/68.pdf>
12. Об'єкт незавершеного будівництва, який зведено за час шлюбу і експлуатується за своїм призначенням, може бути визнаний об'єктом права спільної

сумісної власності подружжя. *Advokat post.* 24.10.2021. URL: <https://advokatpost.com/ob-iek-t-nezavershenoho-budivnytstva-iakyj-zvedeno-za-chas-shliubu-i-ekspluatuietsia-za-svoim-pryznachenniam-mozhe-buty-vyznanyj-ob-iek-tom-prava-s-pilnoi-sumisnoi-vlasnosti-podruzzhzia/>

Ключові слова: сімейне право, сімейне законодавство, сімейні правовідносини, речові права, право власності, власність, спільна власність, нерухоме майно, подружжя, воєнний стан.

Key words: family law, family legislation, family legal relations, property rights, property rights, property, joint ownership, real estate, spouses, martial law.

Токарева Віра Олександрівна

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри приватного права, доктор юридичних наук, доцент*

ДО ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО БІОМЕТРИЧНОГО ВІДЕОСПОСТЕРЕЖЕННЯ

Використання систем дистанційної біометричної ідентифікації залишається предметом дискусій. Напередодні прийняття Акту ЄС про штучний інтелект Європейська Рада із захисту персональних даних та Європейський наглядовий орган із захисту персональних даних дали Висновок, в якому рекомендували запровадження загальної заборони на будь-яке використання ШІ для дистанційного розпізнавання осіб у загальнодоступних місцях. Відповідно до Висновку зазначено, що дистанційна біометрична ідентифікація осіб у громадських місцях несе високі ризики втручання у приватне життя та може зачіпати людську гідність [1]. У Висновку обґрунтовано, що використання автоматизованих систем може порушувати дотримання пропорційності, через можливу обробку даних невідповідної та невідповідної кількості суб'єктів даних для ідентифікації лише декількох осіб (наприклад, пасажирів в аеропортах та вокзалах). Безконтактний характер систем дистанційного відеоспостереження з біометричним розпізнаванням обличчя вимагає дотримання прозорості та правових підстав для обробки даних, належного інформування осіб про відеоспостереження. Адже застосування подібних систем істотно впливає на дотримання засад (розумного) очікування анонімності в громадських місцях та може негативно впливати на здійснення таких прав та свобод людини як свобода вираження поглядів, зібрань та пересування. Застосування технології не відповідає вимогам необхідності та пропорційності, що впливає з розуміння допустимого втручання у фундаментальні права, як це тлумачить Суд ЄС та ЄСПЛ.

Аналогічна позиція була висловлена Європейським парламентом у Резолюції про штучний інтелект у кримінальному провадженні та його використанні поліцією та судовими органами у кримінальних справах від 6 жовтня 2021 р. Європейський парламент рекомендував запровадити постійну заборону на ви-